

Prejudiciële vraag

„Is het de lidstaten volgens het gemeenschapsrecht en meer in het bijzonder de artikelen 15, lid 2, en 18 van richtlijn 2000/31/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt, artikel 8, leden 1 en 2, van richtlijn 2001/29/EG ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, artikel 8 van richtlijn 2004/48/EG ⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, en de artikelen 17, lid 2, en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, toegestaan om te bepalen dat operatoren van elektronische communicatienetwerken en -diensten, telecomproviders en hostingproviders de verbindings- en verkeersgegevens betreffende elektronische communicaties die tijdens de verstrekking van een dienst van de informatiemaatschappij tot stand zijn gebracht, slechts ten behoeve van een strafrechtelijk onderzoek of ter bescherming van de openbare of de nationale veiligheid, en dus niet ten behoeve van civiele procedures, dienen te bewaren en ter beschikking te stellen?”

⁽¹⁾ PB L 178, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 167, blz. 10.

⁽³⁾ PB L 157, blz. 45.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 26 juni 2006 — Interboves GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-277/06)

(2006/C 212/34)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Interboves GmbH

Verweerder: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vragen

1) Normeert punt 48.7, sub a, van hoofdstuk VII van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG ⁽¹⁾ de basisvoorwaarde voor zeever-

voer in die zin dat in beginsel — voorzover aan de voorwaarden van de punten 48.3 en 48.4 van hoofdstuk VII van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG, met uitzondering van de [voorwaarden inzake] reis- en rusttijden, is voldaan — ook bij vervoer van dieren op zogenaamde roll-on/roll-off-veerboten, de reistijden van het vervoer over de weg voorafgaand aan en aansluitend op het zeevervoer niet met elkaar zijn verbonden?

2) Bevat punt 48.7, sub b, van hoofdstuk VII van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG voor zogeheten roll-on/roll-off-veerboten die in de Gemeenschap een dienst onderhouden, een bijzondere bepaling die naast, d.w.z. in aanvulling op de voorwaarden van punt 48.4, sub a, van hoofdstuk VII van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG moet worden toegepast, met als gevolg dat na aankomst van de veerboot in de haven van bestemming alleen dan geen nieuwe maximale reistijd van 29 uur (zie punt 48.4, sub d, van hoofdstuk VII van de bijlage bij de richtlijn) begint, maar een rusttijd van 12 uur in acht moet worden genomen, indien de reistijd op zee langer heeft geduurd dan volgens het algemene schema van de punten 48.2 tot en met 48.4 van hoofdstuk VII van de bijlage bij de richtlijn — in concreto 29 uur overeenkomstig punt 48.4, sub d — is toegestaan?

⁽¹⁾ PB L 340, blz. 17.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 26 juni 2006 — Manfred Otten/Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Zaak C-278/06)

(2006/C 212/35)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Manfred Otten

Verweester: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

In het geding geroepen partij: Jonny Kück

Interveniente: de Vertreterin des Bundesinteresses bij het Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciële vraag

Moet artikel 7, lid 2, van verordening (EEG) nr. 3950/92 ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1256/1999 ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd, dat bij het verstrijken van een pachtovereenkomst betreffende een melkbedrijf of een voor de melkproductie gebruikte oppervlakte de daaraan verbonden referentiehoeveelheden ook dan aan de verpachter kunnen toekomen, wanneer deze geen producent is of zal worden, maar hij de referentiehoeveelheid op zeer korte termijn via een verkooporgaan van de overheid aan een derde overdraagt, die deze hoedanigheid wél bezit?

⁽¹⁾ PB L 405, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 160, blz. 73.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Madrid (Spanje) op 27 juni 2006 — CEPSA, Estaciones de servicio SA/L.V. Tobar e Hijos SL

(Zaak C-279/06)

(2006/C 212/36)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Madrid

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: CEPSA, Estaciones de servicio SA

Verweerster: L.V. Tobar e Hijos SL

Prejudiciële vragen

- 1) a) Dient artikel 81, lid 1, EG aldus te worden uitgelegd dat een in 1996 tussen een distributeur van aardolieproducten en een vennootschapeigenaar van een tankstation gesloten overeenkomst, waarbij deze vennootschap zich ertoe verbindt om haar activiteiten onder het logo van de distributeur te verrichten en om gedurende een bepaalde periode uitsluitend zijn brandstoffen voor motorvoertuigen en andere brandstoffen te verkopen, en dergelijke, door andere distributeurs geleverde producten niet te verhandelen, binnen de werkingssfeer van deze bepaling valt, voorzover deze verbintenis een niet-concurrentiebeding behelst, zelfs indien deze overeenkomst, wegens haar economische betekenis, als een agentuurovereenkomst zou kunnen worden beschouwd?
- b) Indien een dergelijke overeenkomst binnen de werkingssfeer van artikel 81, lid 1, EG valt, kan zij dan van het verbod worden vrijgesteld indien zij aan de voorwaarden van verordening (EEG) nr. 1984/83 ⁽¹⁾ voldoet, meer in het bijzonder aan de vereisten inzake de geldigheidsduur?
- c) Indien de vorige vraag bevestigend moet worden beantwoord, verlangen de artikelen 10 en 12 van deze veror-

dening dan, voorzover op grond daarvan de geldigheidsduur van het niet-concurrentiebeding, als een tegenprestatie voor de toekenning door de leverancier aan de tankstationeigenaar van economische of financiële voordelen, meer dan vijf jaar kan bedragen, dat het om substantiële economische of financiële voordelen gaat, of volstaat het dat zij niet-onaanzienlijk zijn? Kunnen deze bepalingen aldus worden uitgelegd dat dergelijke economische en financiële voordelen zijn toegekend in overeenkomsten om onder het logo van een leverancier van aardolieproducten te werken, waarbij laatstgenoemde leverancier de kosten van de installatie en het onderhoud van zijn beeldmerk draagt, dan wel brandstoftanks en -pompen ter beschikking stelt die de tankstationeigenaar zonder de schriftelijke toestemming van de exclusieve leverancier niet voor niet door hem geleverde producten mag gebruiken en moet teruggeven wanneer hij ze niet langer zoals overeengekomen gebruikt, en waarvan de waarde is gedekt door de garantie op eerste verzoek die de tankstationeigenaar ten gunste van de leverancier heeft gesteld?

- d) Indien deze vrijstelling niet van toepassing is, treft de nietigheid van rechtswege van artikel 81, lid 2, EG de overeenkomst dan in haar geheel?
- 2) a) Dient artikel 81, lid 1, EG aldus te worden uitgelegd dat een overeenkomst om onder het logo van een leverancier van aardolieproducten te werken, voorzover daarin wordt bepaald dat de tankstationeigenaar de brandstoffen voor motorvoertuigen en andere brandstoffen van de exclusieve leverancier tegen de door laatstgenoemde vastgestelde detailhandelsprijzen moet verkopen, gelet op haar economische betekenis, en in het bijzonder op de door de tankstationeigenaar gedragen risico's en zijn bijdrage in de kosten van de levering van de contractproducten of van reclame voor de verkoop van deze producten, in beginsel onder het verbod van concurrentiebeding valt, omdat daarin verkoopprijzen worden vastgesteld, en rekening houdend met de volgende relevante punten:
  - 1) De tankstationeigenaar verbindt zich ertoe om uitsluitend smeermiddelen en producten voor motorvoertuigen, motor- en andere brandstoffen van de leverancier te verkopen tegen de door hem vastgestelde detailhandelsprijzen, volgens zijn voorwaarden, verkoop- en exploitatietechnieken, en wel voor een periode van tien jaar die mits voorafgaande kennisgeving van minstens zes maanden en uitdrukkelijke schriftelijke instemming met opeenvolgende perioden van vijf jaar kan worden verlengd.
  - 2) De tankstationeigenaar draagt het risico van de motor- en andere brandstoffen, met inbegrip van het risico van volumeveranderingen, vanaf het tijdstip waarop hij deze van de leverancier in de opslagtanks van het tankstation ontvangt. Vanaf het ogenblik van de ontvangst van de producten dient de tankstationeigenaar de producten te bewaren onder omstandigheden die noodzakelijk zijn om verlies of kwaliteitsvermindering daarvan te voorkomen, en is hij in voorkomend geval zowel jegens de leverancier als jegens derden verantwoordelijk voor verlies, verontreiniging of vermenging van deze producten en voor de schade die daardoor kan ontstaan.